

Katedra občanského práva

O p o n e n t n í p o s u d e k
rigorózní práce Mgr. Lukáše Dořičáka

***„Nabytí vlastnického práva od neoprávněného
ve vztahu k věcem, které nejsou evidované ve veřejných seznamech“***

Posuzovaná rigorózní práce o rozsahu 145 stran vlastního textu s úvodem, závěrem, resumé v anglickém jazyce a poznámkovým aparátem, je členěna do 5 základních částí, dále do kapitol.

Autor, využívaje jako základního východiska svoji diplomovou práci, zvolil nepochybně aktuální téma. Pokud vytýčeným cílem – jak jej autor sám vymezil – *„nebylo podat vyčerpávající výklad zahrnující všechna myslitelná témata s touto materií související..... nýbrž se zabývat vybranými aspekty platné a účinné úpravy.....představit a zhodnotit relevantní odborná stanoviska a v neposlední řadě též prezentovat vlastní, argumentačně podložené závěry“*, pak mohu konstatovat, že se tohoto cíle podařilo dosáhnout. Z prezentovaného hlediska autor svojí prací zvolené téma zcela pokryl, zabývá se danou problematikou ze všech v úvahu přicházejících podstatných hledisek. Práci tedy mohu považovat za komplexní, vyčerpávající (samozřejmě až na některé zcela okrajové souvislosti) danou materií.

Z hlediska přístupu autora k tématu je třeba vysoce kladně hodnotit jeho práci při excerpici literatury a judikatury (i dalších zdrojů), které jsou vytěžovány z hlediska jejich závažnosti a obsahové významnosti v podstatě komplexně. Daný materiál traktuje autor nadmíru elokventním způsobem (ctím autorskou licenci, nicméně takový způsob prezentace, dle mého soudu, poněkud komplikuje srozumitelnost sdělení - jeden příklad z mnoha: použitý termín „domnívaný účel“).

Po obsahové stránce práce zcela splňuje ambice. Výklad uvozuje interpretace základní zásady „Nemo plus iuris ad alienum transferre potest quam ipse habet“, resp. výjimky z ní. Jedná se o zcela nezbytný úvod do problematiky. Systematicky navazuje pojednání o obecných podmínkách, jež determinují možnost nabývání vlastnictví od neoprávněného. Kvituji, že nebyla opomenuta problematika nabytí vlastnického práva od neoprávněného v exekučním a insolvenčním řízení; nejde totiž o zanedbatelný a nevýznamný problém. Mezi nosné části práce lze zařadit explikaci generální klausule (§ 1111 OZ) a privilegované klausule (§ 1109 OZ). Logicky navazuje výklad „dalších souvisejících otázek“, který nemohl opomenout významné otázky spojené s nabýváním vlastnictví od neoprávněného při uplatnění

zásady superficies solo cedit, postavení osoby podnikatele jako neoprávněného převodce, problematiku uplatnění vindikační žaloby jako nabytí od neoprávněného. Komparace s polskou právní úpravou připomínaného institutu práci obohacuje a lze ji v detailech považovat za inspirativní.

Autor prokázal velmi dobrou schopnost rozboru problematiky, zpracování a utřídění podstatných poznatků pro dané téma a jejich písemné prezentace. V materii se velmi dobře orientuje, zná ji, je si při interpretaci jak příslušných předpisů, tak i judikatury, jistý, věcných nesprávností se nedopouští. Velice rovněž kvitují prezentaci vlastních (a zdůvodněných) názorů v případech konfrontace rozdílných doktrinálních stanovisek či v případech, kde taková stanoviska nejdou k dispozici; pozitivní (a žádoucí) jsou i úvahy de lege ferenda.

Z formálního hlediska je práce velmi dobře systematicky členěna, je vyvážená, autor každému z pojednávaných institutů věnuje odpovídající pozornost. Důsledně využívá právnické dikce a pojmosloví, v zásadě se vyvaroval beletristických manýr. Vytknout lze nedůslednou závěrečnou redakci textu (chybějící nebo naopak přebývající slova, vadné tvary slov, pokud jde o gramatiku, autor neumí, avšak používá přechodníky), pochybení nejsou masivní, leč je škoda, že jsou drobným stínem na jinak kvalitní práci.

Pozitivně hodnotím poznámkový aparát, který přispívá ke kladnému hodnocení práce. Citace pramenů doktrinálních i judiciálních odpovídá požadavkům vědecké práce. Neshledal jsem nekorektní převzetí textu jiného autora bez příslušného odkazu (viz pokyn děkana FPR č. 23D/2011 ze dne 2. 8. 2011). Spíše naopak, možná by si nepatrnou výtku zasloužily některé snad nadbytečné odkazy; autor cituje prameny i tam, kde nic objeveného nepřinášejí a bez invence předpis spíše citují, než interpretují.

Závěr:

Rigorózní práce je velmi kvalitní monografií na dané téma a může sloužit nejen jako pouhá prolegomena, ale sama o sobě jako vhodný studijní materiál. Hodnotím ji jako velmi zdařilou a doporučuji ji k obhajobě. Projevili-li autor erudici, argumentační a stylistickou schopnost, které práci naznačuje, lze se již nyní na disputaci opravdu těšit.

V Plzni dne 11. února 2019

JUDr. Alexander Šima
oponent